

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda belirtilen sorularımın **İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya** tarafından Anayasanın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri uyarınca yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Celal FIRAT
İstanbul Milletvekili

Son yıllarda artan enflasyon oranları, alım gücünün düşmesi ve maaşlara yapılan düşük zamlar sebebiyle Türkiye’de yaşam git gide zorlaşmaktadır. Bununla ilintili olarak Türkiye’de faaliyet gösteren sivil toplum örgütlerinin de bağış gelirleri azalmış ve giderleri artmıştır. Demokrasinin önemli ayaklarından biri olan STK’lar ya kapanmakla yüz yüze ya da faaliyetlerini kısıtlamak zorunda kalmaktadır.

Bilindiği üzere Türkiye’de hala ibadethane olarak tanınmayan Cemevlerinin, geçtiğimiz yıl artan elektrik faturaları üzerine Cemevlerine “Ticarethane” olarak gelen yüksek faturalar kamuoyunda tepki çekmiş ve faturalar “hane” statüsüne alınmıştı.

Bugün STK alanında faaliyet gösteren yöre dernekleri de aynı şekilde “Ticarethane” olarak değerlendirilerek, elektrik faturaları kesilmekte ve yüksek bedellerle karşı karşıya bırakılmaktadır. Aynı zaman da Cemevi olmayan Alevi STK’ları da aynı durumla karşı karşıya kalmaktadır.

Daha önce Cemevlerinin ticarethane statüsünde sayılması uygulamasından tepkiler üzerine geri adım atılırken, Yöre-Köy Derneklerinin, Cemevi olmayan Alevi Kurumları gibi sivil toplum kuruluşlarının halen daha “ticarethane” statüsünden sayılarak yüksek kademedeki elektrik faturası kesilmesi, elektrik dağıtım şirketlerine devletin bütçesinden imtiyaz sağlanmaya çalışıldığını akıllara getirmektedir.

Bu tarz STK’lar hiçbir şekilde ticari bir amaç gütmemekle beraber, toplumun dayanıştığı ve bir araya geldiği kurumlardır. Ayrıca toplumsal barışa da katkı sunan yapılanmalardır.

Toplum için önemli bir yere sahip olan bu kurumlar, ülkenin ekonomik şartlarında zor koşullarda ve kamu yararına dernek ya da vakıf olmadıkları için hiçbir ayrıcalıktan faydalanmadıkları gibi “ticarethane” muamelesi görmektedir. Acilen ülkenin şartları da göz önünde tutulup bu gibi sivil toplum kuruluşlarına nefes olmak için, kurumlara gelen elektrik ve diğer faturaların “hane” statüsünde değerlendirilmesi yerinde olacaktır.

Bu bağlamda;

1. Yöre dernekleri veya Sivil Toplum Kuruluşları ticarethane midir? Değil midir? Eğer ticarethane değilse neden elektrik vb. faturaları ticarethane kapsamında değerlendirilip yüksek kademedeki ücretlendirilmektedir?
2. Yöre dernekleri, Cemevi olmayan Alevi Kurumları gibi STK’ların “ticarethane” sayılması hangi mevzuata dayandırılmaktadır?
3. Yöre dernekleri, Cemevi olmayan Alevi Kurumları gibi STK’lar gelir getiren hangi ticari faaliyette bulunmaktadır ki “ticarethane” statüsünde faturalar uygulanmaktadır?
4. Bu ve benzeri kurumların ticarethane statüsünde sayılması nedeniyle özel elektrik dağıtım şirketlerine imtiyaz mı sağlanmaktadır?
5. Türkiye’nin toplumsal barışına katkıda bulunan ve kar amacı gütmeyen Hemşeri-Yöre-Köy Derneklerinin, Cemevi olmayan Alevi Kurumları gibi STK’ların ticarethane statüsünden çıkarılması için bir çalışmanız olacak mıdır?